

Adoracja na pierwszy czwartek miesiąca

Śpiew: *Twemu Sercu cześć składamy*

Przychodzimy do Ciebie, Panie Jezu, aby prosić Cię za księży, by byli kapłanami według Twego Serca. Wpatrujemy się w św. Jana Marię Vianneya, patrona kapłanów, ale przede wszystkim ich wzór. Proboszcz z Ars jest przykładem gorliwości kapłańskiej dla wszystkich pasterzy. Sekret jego wielkoduszności kryje się bez wątpienia w miłości do Boga przeżywanej bez miary, w stałym odpowiadaniu na miłość objawioną w Chrystusie ukrzyżowanym. Stąd bierze początek jego pragnienie uczynienia wszystkiego dla ratowania dusz odkupionych przez Chrystusa za tak wielką cenę i przywrócenia ich do miłości Bożej. Przypomnijmy jedno z jego powiedzeń: „Kapłaństwo to miłość Serca Jezusowego”. Święty Jan Maria Vianney nawiązywał w kazaniach i naukach do tej miłości: „O Boże mój, wolałbym umrzeć, miłując Ciebie, niż żyć choć chwilę, nie kochając... Kocham Cię, mój Boski Zbawicielu, ponieważ za mnie zostałeś ukrzyżowany... ponieważ pozwalasz mi być ukrzyżowanym dla Ciebie” (Jan Paweł II – List do kapłanów na Wielki Czwartek, 1986 r.).

Bóg jest Miłością (1 J 4, 16) i aby ciągle na nowo ta prawda docierała do ludzkich serc, potrzeba posługi tych, których Ty sam, Jezu, wybrałeś – kapłanów. Prosimy Cię, aby byli ludźmi wielkiego serca, zanurzeni w Twoim Sercu i zapatrzeni w Twoją miłość. Wybierając i powołując ich, pytasz jak dwa tysiące lat temu Piotra: „Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?” (J 21, 17). Nie pytasz, czy czują się kompetentni lub jaki program duszpasterski przygotowali. Pytasz o miłość. To ona jest znakiem jedności serca kapłana z Twoim Sercem i ona jest najpotrzebniejszym i najpotężniejszym elementem pracy duszpasterskiej. Kapłan może z miłością służyć wiernym, jeśli najpierw

sam przylgnie mocno do Bożego Serca, w Nim doświadczy najpełniejszej miłości i na nią zechce odpowiedzieć swoim życiem (Jerzy Seremak SJ – *Wzór dla kapłańskiego serca*).

Dobry Pasterzu, otaczamy szczególną modlitwą wszystkich kapłanów, którzy jednoczą się w swoim cierpieniu z Twoim Sercem – przebitym i oplatanym cierniową koroną. Polecamy Ci wszystkich kapłanów borykających się z doświadczeniami ludzkiego bólu, niezrozumieniem wśród tych, do których są posłani, kapłanów znieważanych i opluwanych, i tych wszystkich, którzy pogubili się na swej kapłańskiej drodze.

„Serce Boże objawiło się nam w pełni w Sercu Chrystusa Dobrego Pasterza. A Serce Jezusa także dziś lituje się nad losem ludzkich rzesz i daje im chleb prawdy, chleb miłości i życia; pragnie, by w ich sercach – sercach kapłanów – rozbrzmiewał nakaz: «Wy dajcie im jeść» (Mk 6, 37). Ludzie nie chcą być częścią anonimowego, przełkniętego tłumu. Chcą zostać rozpoznani i wezwani po imieniu; chcą iść bezpiecznie po ścieżkach życia; chcą, by ich odnaleziono, jeśli się zgubią; by ich kochano; chcą otrzymać zbawienie jako najwyższy dar Bożej miłości: to właśnie czyni Jezus Dobry Pasterz – a wraz z Nim kapłani” (Jan Paweł II – *Pastores dabo vobis*).

Śpiew: *Jesteś, Panie, winnym krzewem*

Z Drugiego Listu do Tymoteusza

„Z tej właśnie przyczyny przypominam ci, abyś rozpałił na nowo charyzmat Boży, który jest w tobie przez nałożenie moich rąk. Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia. Nie wstydź się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach

i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga! On nas wybawił i wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami. Ukazana zaś została ona teraz przez pojawienie się naszego Zbawiciela, Chrystusa Jezusa, który przewyciężył śmierć, a na życie i nieśmiertelność rzucił światło przez Ewangelię, której głosicielem, apostołem i nauczycielem ja zostałem ustanowiony. Z tej właśnie przyczyny znoszę i to obecne cierpienie, ale za ujmę sobie tego nie poczytuję, bo wiem, komu uwierzyłem, i pewien jestem, że mocen jest ustrzec mój depozyt aż do owego dnia” (2 Tm 1, 6–12).

Modlitwa za kapłanów do Ducha Świętego

Duchu Święty, Duchu Mądrości, prowadź kapłanów;

Duchu Święty, Duchu Światłości, oświecaj kapłanów;

Duchu Święty, Duchu Czystości, uświęcaj kapłanów;

Duchu Święty, Duchu Mocy, wspieraj kapłanów;

Duchu Święty, Duchu Boży, spraw, by kapłani ożywieni i umocnieni Twoją łaską nieśli słowo prawdy i błogosławieństwo pokoju na cały świat. Niech ogień świętej miłości rozpała ich serca, by w płomieniach tej miłości oczyszczali i uświęcali dusze.

Duchu Święty, powierzamy Ci serca kapłańskie; ukształtuj je na wzór

Najświętszych Serc Jezusa i Maryi. Amen.

Śpiew: *Serce wielkie nam daj*

Modlitwa za kapłanów

O Panie, obdarz kapłanów swoją łaską miłości, która obejmie całe ich wychowanie i przygotowanie do posługi. Niech będą świadomi wielkiej nowości życia, jaka wyrwała się w ich duszy. Prosimy, daj im serce, które byłoby zdolne kochać Twoją pokorną miłością, by mogli być sługami Twojego Ciała Eucharystycznego i Twojego Mistycznego Kościoła. Oczyszc serce każdego z nich, aby było zdolne kochać taką pełnią, z taką radością i głębią, jakie jedynie Ty potrafisz ofiarować. Daj im serce czyste, które nie zna zła. Spraw, by stało się czyste jak serce dziecka, zdolne do zachwyty i bojaźni. O Panie, daj im serce wielkie, otwarte na Twoje zamysły i zamknięte na wszelkie ciasne ambicje, na wszelkie małostkowe współzawodnictwo międzyludzkie. Prosimy Cię dla nich o serce wielkie, zdolne pokochać każdego człowieka, wszystkim służyć, być rzecznikiem wszystkich. Jezu, prosimy, obdarz wszystkich kapłanów sercem mocnym, chętnym i gotowym stawić czoła wszelkim trudnościom, pokusom i słabościom, wszelkiemu znudzeniu i zmęczeniu, sercem potrafiącym wytrwale, cierpliwie i bohatersko służyć tajemnicy, którą Ty powierzasz Twoim synom. Daj im, Panie, serce zdolne do prawdziwej miłości, zdolne rozumieć, akceptować poświęcać siebie, zdolne do szczęścia, pulsujące Twoimi uczuciami i Twoimi myślami.

Śpiew: *Wiele jest serc*

ks. Kamil Tadeusz Borkowski, kapelan szpitala